

βαξίζω Θράκ. (Ἐπιβάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζη.

Βαξαλαεύω, ὁ ἰδ.

βάξιμο τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ψόφος) βάζ'μοι Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Καστορ. Καταφύγ. Σιάτ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (Ι).

Κρότος ἐνθ' ἄν.: Ἡ-ῥ-ῶφινους ἔβαξι σὰν κανόν' κ' ἔγ'γι Αἰν.

βαξοκόπι τό, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (Ι).

1) Ὑλακὴ κυνὸς παρατεταμένη. 2) Ἀδολεσχία, φλυαρία ὑπερμετρὸς συνήθως γυναικός.

βάξωμαν τό, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαξώνω.

Βαξαλάεμαν, ὁ ἰδ.

βαξώνω Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζη.

Βαξαλαεύω, ὁ ἰδ.

βάου Πελοπν. (Καστρ. Κυνοῦρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Λέγεται ἐπὶ τῆς ὕλακῆς τοῦ κυνός: Ἄσμ.

Εἶμαι πρῶτος θὰ σὲ φάου, | βάου, βάου, βάου!

(ἐξ ἐπιδ.) Συνών. βάβ, γάβ, γάου.

βαπώρα ἡ, πολλαχ. δαβώρα Κρήτ. μπαπώρα Εὐβ. (Κύμ. Ὁξύλιθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βαπώρι.

1) Μέγα ἀτμόπλοιο πολλαχ. 2) Χλευαστικῶς γυνὴ ὑψηλὴ Εὐβ. (Κύμ. Ὁξύλιθ.)

βαπωράκι τό, κοιν. βαπουράκ' βόρ. ἰδιώμ. παπωράκι Ἰθάκ. παμπουράκ' Μακεδ. παπωράτσι Ἄνδρ. Μύκ. κ.ά.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαπώρι διὰ τῆς καταλ. -άκι.

1) Μικρὸν ἀτμόπλοιο κοιν.: Φρ. Ἐγινε βαπωράκι (ἐπὶ μεθύσου). Τὸν ἔκανε βαπωράκι (τὸν ἐξώργισε) πολλαχ. Συνών. βαπωρέλλι, *βαπωρόπουλλον. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Σῦρ. β) Ἀτμάκατος χρησιμοποιουμένη πρὸς ρυμούλκῃσιν μεγαλυτέρου πλοίου. Συνών. ρυμουλκό.

2) Ὁργανον σιδερώματος θερμαινόμενον διὰ ξυλανθράκων τεθειμένων ἐντὸς αὐτοῦ σύνηθ. Συνών. βαπώρι 2. 3) Εἶδος κολυμβήματος Προπ. (Πάνορμ.)

βαπωράκλα ἡ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βαπώρι διὰ τῆς καταλ. -άκλα.

Μέγα ἀτμόπλοιο.

βαπωρεῖ ἡ, βαπωρεῖα Πελοπν. (Λεῦκτρ.) κ.ά. βαδωρεῖα Μέγαρ. κ.ά. βαπωρεῖ Δ.Κρήτ. βαπωρεῖ κοιν. βαπουρεῖ βόρ. ἰδιώμ. παπωρεῖ σύνηθ. παπουρεῖ βόρ. ἰδιώμ. παπωρεῖ Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπώρι καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

Ὅσον δύναται νὰ χωρέσῃ ἐν πλοῖον, τὸ φορτίον ἐνὸς πλοίου ἐνθ' ἄν.: Μὲν βαπωρεῖ κάρβουνο-ζάχαρι-σιτάρι κττ. κοιν. Ἡρχε μὲ τὴν ἄλλῃ παπωρεῖ (ἀντὶ μὲ τὸ ἄλλο πλοῖον) Σίφν.

βαπωρέλλι τό, ἀμάρτ. βαπουρέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαπώρι διὰ τῆς καταλ. -έλλι.

Βαπωράκι 1, ὁ ἰδ.: Φρ. Βαπουρέλλ' τ'ς σιτερεῖς (ὕδο-στρωτήρ).

βαπωρέττο τό, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaporetto* = μικρὸν ἀτμόπλοιο.

Ἀποστακτήρ ὕδατος.

βαπωρήσιος ἐπίθ. κοιν. βαπουρήσιους βόρ. ἰδιώμ.

παπωρήσιος σύνηθ. παπουρήσιους πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπώρι καὶ τῆς καταλ. -ήσιος.

1) Ὁ δι' ἀτμόπλοιοι χρησιμοποιούμενος κοιν.: Βαπωρήσιο κάρβουνο. 2) Ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ ἀτμοπλοίου ΑΜαμμέλ. Θαλασσιν. 112: Ἀρχίζουν μονομαῖς τὸ ριζίμο τοῦ διχτυοῦ 'ς τὸ γιὰλὸ λάμνοντας... μὲ βαπωρήσια γρηγοράδα πρὸς τὴν στερεῖα. 3) Ὁ ἐν ἀτμοπλοίῳ παρασκευαζόμενος κοιν.: Φρ. Βαπωρήσιος καφεῖς (ὑπερτιμημένος, ἀκριβός).

βαπώρι τό, κοιν. καὶ Τσακων. βαπώρ' βόρ. ἰδιώμ. βαπούρι Καλαβρ. (Μπόβ.) δαπ-πώρι Χίος (Πυργ.) δα-δώρι πολλαχ. δαδώρ' Πόντ. (Χαλδ.) Σάμ. κ.ά. μπαμπώρι Εὐβ. (Κύμ.) παπώριν Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Οἶν.) παπώρι σύνηθ. παπ-πώρι Χίος (Πυργ.) παπώρ' βόρ. ἰδιώμ. καὶ Λευκ. Μύκ. Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) Τήν. παμπώριν Κύπρ. παμπώρι Βιθυν. Ἡπ. Μακεδ. (Φλόρ.) κ.ά. παμπώρ' Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Διδυμότ.) Μακεδ. (Βλάστ.) κ.ά. πανπώρ' Θεσσ. παδώρι Κρήτ. κ.ά. παμπούρ' Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vapore*.

1) Πλοῖον κινούμενον δι' ἀτμοῦ, ἀτμόπλοιο κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Ἀραξε τὸ βαπώρι. Σηκώθηκε τὸ βαπώρι (ἀπέπλευσε). || Φρ. Γίνομαι βαπώρι (ἐξοργίζομαι σφόδρα). Τὸν κάνω βαπώρι (τὸν ἐξοργίζω σφόδρα) κοιν. Παμπώριν τῆς στερεῖας (τραῖνο) Κύπρ. || Ἄσμ.

Νά 'μουν ἀγέρας νὰ φουσῶ, παμπώρι νὰ σφουρίζω

Φλόρ. Συνών. βαπώρο, καράβι. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Παμπώρι Χίος Βαπώρια Σῦρ. 2) Βαπω-ράκι 2, ὁ ἰδ., πολλαχ. 3) Ἀτμοκίνητος ἀμαξοστοιχία Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Διδυμότ.) 4) Παιδιά τις ὀνομασθεῖσα οὕτω διὰ τὴν μνεῖαν ἐν αὐτῇ τῆς λέξεως βαπώρι Σύμ.

βαπώρο τό, Ζάκ. Λευκ. παπώρο Ζάκ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπώρι.

Ἀτμόπλοιο ἐνθ' ἄν.: Ὁ σκυλλόβραιο ναυλὼνει βαπώρο καὶ πάει νὰ βρῇ τὴ βασιλοπούλλα (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. || Φρ. Μ' ἔκαμε παπώρο 'ς τοῖς βρσιμέσ (μὲ ἐξύβρισε πολὺ) Καλάβρυτ. Συνών. βαπώρι 1, καράβι.

***βαπωρόπουλλον** τό, παπωρόπον Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.) παπωρόπο Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βαπώρι.

Μικρὸν ἀτμόπλοιο. Συνών. βαπωράκι 1, βαπω-ρέλλι.

Βαραβάνα ἡ, Σάμ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὄνομα νηρηίδος.

Βαραβᾶς ὁ, Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.

Τὸ μεταγν. Ἑβραϊκὸν ὄν. Βαραβᾶς.

Βαραβᾶδες καλοῦνται σκωπτικῶς οἱ Νάξιοι ὡς κλέπται καὶ κακοποιοὶ (διότι ὁ Βαραβᾶς ἦτο ληστής).

βαράδα ἡ, Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαράδι κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ὑδρορροή μύλου. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βαράδες καὶ ὡς τοπων. Συνών. βαράδι 2.

βαράδι τό, Θράκ. (Σηλυβρ. Σιρέντζ.) κ.ά. βαράδ' Θράκ. (Αἰν. Βιζ. Λούτιδ. Σαρεκκλ. Σκοπ.) Ἰμβρ. Μακεδ.

